

**Informe - memòria : prospecció arqueològica al
solar de l'antiga fàbrica La Sila, UASU 42 (Sant
Celoni) : Sant Celoni, Vallès Oriental : juny 2005**

Chorén Tosar, Jordi (ESTRATS, SL)

Avis legal

Aquesta obra està subjecta a una llicència Reconeixement-NoComercial-SenseObresDerivades 2.5 de Creative Commons. Se'n permet la reproducció, distribució i comunicació pública sempre que se'n citi el titular dels drets i no se'n faci un ús comercial. No es pot alterar, modificar o generar una obra derivada a partir d'aquesta obra. La llicència completa es pot consultar a <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5/es/legalcode.ca>.

Carrer Vallmanya 24
08481, Sant Esteve de Palautordera

Tf./fax 93 848 21 27
Mòbils 667 03 92 95 / 667 746 340
C/e. estratsgc@yahoo.com

GESTIÓ DEL PATRIMONI CULTURAL SL

Arqueòleg director

Jordi Chorén Tosar

A Sant Esteve de Palautordera, juliol de 2005

Índex

Fitxa tècnica	4
Motius de la intervenció	5
Localització	6
Marc geogràfic i geològic	7-10
Antecedents històrics	11-13
Metodologia	14
Desenvolupament dels treballs arqueològics	14-17
Conclusions	18
Bibliografia	19-20

Annexos

Annex 1. Documentació fotogràfica	22-32
Annex 2. Planimetria	33-34

Fitxa tècnica

Nom del jaciment:	Solar de l'antiga fàbrica La Sila, UASU 42
Municipi:	Sant Celoni
Comarca:	Vallès Oriental
Tipus de jaciment:	Possible via romana/ camí ral.
Tipus d'intervenció:	Preventiva
Resultat arqueològic:	Negatiu
Dates de la intervenció:	Del 27 de d'abril a 27 de maig de 2005.
Arqueòleg director:	Jordi Chorén Tosar
Honorable documentat:	Adriana Geladó i Prat
Superf. informàtica:	Markary García Alvarez
Propietari de la finca:	COPERFIL Group S.A.
Règim jurídic de la finca:	Privat
Promoció i finançament:	COPERFIL Group S.A.

Motius de la intervenció

La futura construcció de nous equipaments segons el Pla de Millor Urbana en en el sector UASU 42, al polígon industrial de Sant Celoni, comportava l'afectació del solar ocupat per l'antiga fàbrica de llet La Sila, proper a l'anomenat Pont Trencat, lloc per on segons la tradició oral hi passava el camí reial, seguint un traçat anterior, possiblement el de la Via Augusta.

Degut a la manca de dades reals sobre el traçat de l'esmentada via, així com el seu estat i les estructures que podien estar construïdes all llarg del seu recorregut, així com pel fet que les obres afectaven un solar ocupat antigament per una fàbrica prèvia a l'actual, van motivar la necessitat d'efectuar un seguiment arqueològic del moviment de terres efectuat per les màquines, per comprovar l'existència o no de restes arqueològiques.

Localització

Municipi: Sant Celoni

Comarca: Vallès Oriental

Context: Polígon industrial a l'accés sud de Sant Celoni, entre la carretera C-35, la carretera d'accés a Sant Celoni i el riu Tordera.

Coordenades UTM: 457500 / 4614750

Alçada: 115 metres sobre el nivell del mar.

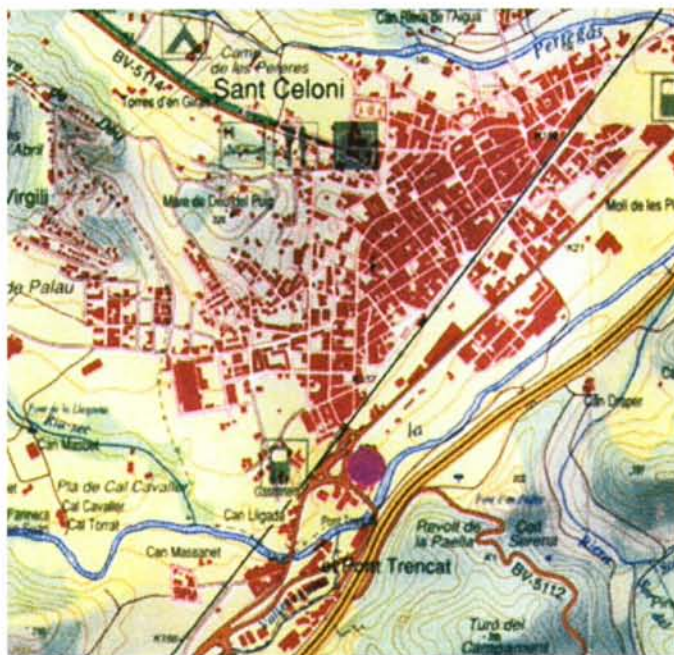

Figura 1: Situació UASU 42. Plànol 'Montseny Parc Natural'. Diputació de Barcelona Servei de Parcs Naturals/ Diputació de Girona Unitat de Medi Ambient. Escala 1: 25000

Marc geogràfic i geològic

Sant Celoni es troba emplaçat a la Depressió Prelitoral, entre la serralada Litoral al sud i el massís del Montseny al nord. La formació de gran part d'aquesta depressió amb valls al·luvials fèrtils són dipòsits d'era quaternària i miocènica (veure fig. 1).

El jaciment es troba situat a un turonet dins el nucli urbà de Sant Celoni, a una distància relativament propera al riu Tordera, que esdevé, junt amb d'altres rius, un dels eixos vertebradors de la comarca del Vallès Oriental. El mateix Tordera i el Pertegàs com afluents, junt amb d'altres rius com el Congost o afluents del mateix com la Riera del Tenes, la riera de Cànoves, el riu Mogent o la riera de Caldes conformen terrasses fluvials que, geològicament, tenen conjunts de sediments amb grava, llims i argiles que s'atribueixen a l'Holocè.

A la resta de la Depressió Prelitoral ens trobem amb argiles i gresos arsènics de formació miocènica que passen gradualment a argiles grogues i fosques cap al sud. Les arcoses són el producte de la meteorització, transport i sedimentació del granit de la Serralada Prelitoral. Litològicament consisteix en abundants grans de quars, feldspats (completament caolinitzats) i en menor proporció miques. Presenten intercalacions de nivells conglomeràtics grisos amb matriu sorrenca sense cimentar també de formació miocènica. Els còdols són de pissarra, quars, calcària, roques granítiques,

Èra	Període	Època	Edat Absoluta (milions d'anys)		
CENOZOIC	Quaternari	Holocè	0,01	Plegaments alpins	
		Pleistocè	1,8 a 0,01		
	Neogen	Pliocè	5,0		
		Miocè	22,5		
	Terciari	Oligocè	Oligocè		37
			Eocè		55
		Paleogen	Eocè		55
			Paleocè		65
MESOZOIC (secundari)	Cretaci		141		
	Juràssic		195		
	Triàssic		230		
PALEOZOIC (primari)	Permian		280	Plegaments hercínians	
	Carbonífer		345		
	Devonià		395		
	Silurià		435		
	Ordovicià		500		
	Cambrià		570		
PRE-CAMBRIÀ					

Fig. 1: Taula de les unitats cronoestratigràfiques, segons J. Nuet (RIBA, BOLÒS, PANAREDA, NUET, GONZÁLVIZ, 1979)

quarsita i gres. Cap a la part superior disminueixen els còdols calcaris i augmenten els de pissarra i quars. La disposició sedimentària és en forma de canals, amb el contacte inferior erosiu i ondulat, i el pla superior pla, paral·lel i net. La direcció de l'aportació és N-S en sentit nord. Cap al nord-est i seguint la línia de la falda sud del Montseny apareixen algunes formacions de granodiorites, esquists i ortogneis.

Al sud ens trobem la serralada litoral que geològicament està formada de forma majoritària per granodiorites. Els minerals essencials que formen aquesta roca plutònica són: plagiòclasi, quars, biotita i ortosa. Es troben creuades per alguns dics de pòfir de diferent composició. Tenim els filons de roques de composició sienítica a monzodiorítica que formen cossos de geometria globular o dics d'escassa continuïtat lateral, també pòfirs àcids principalment monzogranítics i quarsdiorítics i en menor abundància granítics, sienogranítics, granodiorítics i diorítics, amb orientació principalment NE-SW. Finalment, i dins la serralada prelitoral, al sud-est de Sant Celoni, apareix una formació de cornubianites i pissarres i pissarres satinades en direcció nord-sud que travessa la serralada fins a línia de mar, amb formacions de granitoides i leucogranits.

Cap a l'est i seguint el riu Congost en direcció nord tenim el que esdevindria en la seva època la via romana des de Semproniana (potser l'actual Granollers) fins a Ausa (Vic) i entrem en una heterogeneïtat de components litogeològics a les dues bandes del riu Congost. A la banda est del mateix tenim calcoesquists i calcàries argiloses grises i groguenques, així com granits porfírics. Més cap a l'est i formant la falda oest del massís del Montseny tenim dos grans formacions de cornubianites i pissarres i pissarres satinades amb intercalacions de bancs poc potents de quarsita i roques carbonatades. Constitueix el tram superior de la sèrie metasedimentària de les Guillerries, que aflora també en l'últim tram del riu Besòs.

A la banda oest del riu Congost ens trobem amb els Cingles de Bertí i una litologia més homogènia. A la vora d'aquest accident físic i junt al riu Congost ens trobem amb una sèrie alterna de gresos silícis de gra fi i argiles vermelles amb intercalacions de nivells de conglomerats i un contingut important de

miques. En la mateixa línia ens trobem amb una sèrie litològica de dolomies de gra fi seguides de bancs de calcàries dolomítiques ben estratificades, amb fucoides i, esporàdicament, nòduls de sílex (Triàsic mitjà- superior). A sobre dels Cingles de Bertí i cap a l'oest ens trobem amb una gran extensió de margues blaves fossilíferes amb limotites vermelles. Aquestes margues tenen un aspecte característic i són més sorrenques cap a l'est. Dins aquesta unitat cartogràfica s'intercalen nivells de gresos amb ciment esporític, calcàries bioclàstiques, margues grises i ocasionalment conglomerats a la base.

Hidrogràficament la comarca del Vallès Oriental està ben beneficiada amb diverses rieres com la de Tenes, Cànoves, Caldes o Mogent que seran afluents de rius una mica més grans com el Congost i el Besòs. Aquestes rieres i rius seran els camins i vies de pas que travessaran les serralades i línies de muntanya.

En relació a la flora de la comarca del Vallès Oriental, la distribució de la superfície arbrada comarcal és ocupada per diferents espècies (Veure fig. 2, esquerra). La superfície corresponent a cada espècie s'ha determinat a partir del nombre d'estacions on l'espècie és dominant. A la dreta trobem el nombre de peus (en milers) de les diferents espècies. Les existències s'han determinat a partir de totes les estacions on és present l'espècie.

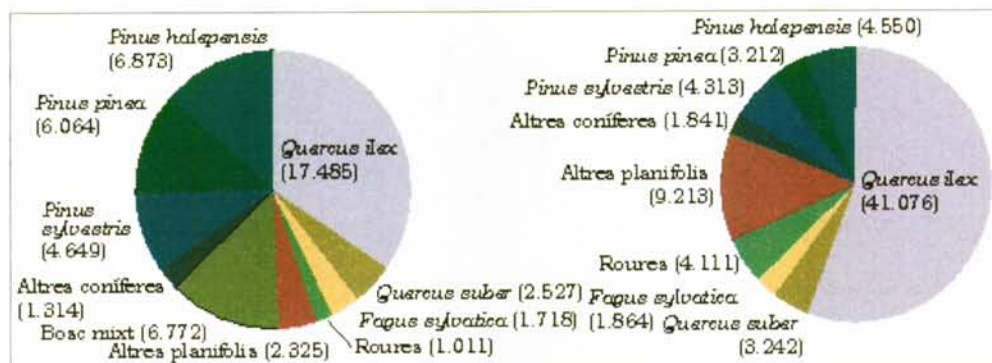

Fig. 2: Flora arbòria del Vallès Oriental. (S.I.G. del departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya)

A destacar que en superfície arbrada el *Pinus halepensis* i el *Pinus pinea* són força representats, mentre en el nombre de peus és el *Quercus ilex* (alzina) el que es troba sobrerrepresentat, deixant a la resta en menys de la meitat i força igualats respectivament.

El solar es troba ubicat en un lloc de pas tradicional, com ho demostra el fet de limitar amb l'accés sud a la vila de Sant Celoni i la carretera comarcal C-251 pel nord i l'autopista AP-7 i el riu Tordera pel sud. Tot aquest conjunt de vies uneix aquesta zona amb Granollers i Hostalric, i a major distància, Barcelona i Girona.

Antecedents històrics

Els antecedents arqueològics d'aquesta zona es fonamenten en la proximitat d'aquest solar al "El Pont Trencat " i la seva possible relació amb la Via Augusta.

Tradicionalment s'havia defensat la filiació romana del Pont Trencat. Els arguments aportats en aquest sentit eren diversos:

- La situació del pont a la depressió Prelitoral, just per on els diversos testimonis arqueològics i epigràfics situen el traçat de la via romana.
- La pervivència d'aquest traçat durant l'època medieval (MIRET, M., 1910 pàg.163; LLOBET, S., 1990, pàg.336; GRIVÉ, M. 1988 pàg.91).
- I, algun autor ha defensat aquesta teoria a partir de les característiques tècniques, constructives i en els fonaments del pont, suposadament romans (PALLÍ, F., 1985, pàg.164).

M. Grivé, partidari de la segona tesi assenyalada, va descriure de forma detallada el traçat de la via romana al seu pas pel municipi de Sant Celoni. Des de Vilalba Sasserra, la via passava pel pont Trencat fins al davant de la fàbrica de llet ca la Sila; continuava cap al pla de Mirona, passant prop de l'estació de ferrocarril, des d'on es dirigia cap a la plaça del Bestiar; seguia el camí de Pertegàs i continuava cap al pla d'en Tuies i els Hostals de Gualba de Baix (GRIVÉ, M., 1988, pàg. 91).

Si bé les dades existents fins avui no permeten afirmar la validesa de la descripció efectuada per aquest autor, hi ha elements prou interessants per tenir-la en consideració. Cal destacar que en el pla de Mirona està documentada l'existència de restes d'una vila romana, de la qual se'n desconeix més informació ja que fou pràcticament destruïda amb la construcció de la estació del ferrocarril actual.

Un altre aspecte interessant és el que configura el topònim de la riera del Pertegàs el qual deriva d'una antiga mesura agrària d'època romana, fet que posa en evidència l'existència d'una zona plenament romanitzada.

Diverses fonts orals esmenten que, amb motiu de l'ampliació de la fàbrica ca la Sila, aparegué l'empedrat original de la via romana. Segons aquesta informació, les restes foren destruïdes amb l'edificació de les naus. Així doncs, a partir d'aquest conjunt de dades es pot deduir, el possible el traçat de la Via Augusta en aquest tram.

Pel que respecta a la fàbrica de llet de La Sila, es sap que en Ferran de Sagarra i de Siscar demanà un crèdit l'any 1912 per construir, a Sant Pere de Vilamajor, una fàbrica per produir derivats de la llet, la qual es va realitzar l'any 1918, essent la primera d'aquest tipus a Catalunya. Aquesta fàbrica es traslladà poc temps després a Sant Celoni, degut a que era un lloc òptim per concentrar la producció lletera de la zona del Baix Montseny i amb bones comunicacions per poder distribuir els productes. El maig de 1919 ja s'havia iniciat la construcció de la fàbrica a càrrec del contractista Finet Sibina, enderrocant la font de Sant Francesc que es trobava en aquell indret. La fàbrica de la Sociedad Industria Lechera S. A. es va inaugurar el maig de 1920, essent el seu producte més característic la llet condensada.

La fàbrica passà a la societat lletera suïssa Nestlé, i es dedicà sobretot a embotellar llet pasteuritzada a 80 graus de temperatura o bé llet fresca a 63 graus. La fàbrica disposava d'una gran caldera que s'escalfava amb carbó mineral, la resta de la maquinària funcionava amb energia elèctrica.

La fàbrica s'anà modernitzant i modificant amb el pas dels anys, fins convertir-se en l'edifici actualment enderrocat per les obres de transformació de l'indret en un equipament d'oci per la vila de Sant Celoni.

Metodologia utilitzada

La metodologia arqueològica va consistir en el seguiment ocular del moviment de terres que van efectuar les màquines en les obres de rebaix del subsòl per la construcció dels futurs equipaments.

Si haguessin aparegut restes arqueològiques, s'hauria procedit seguint la metodologia arqueològica, basada en el registre de dades a través del model de fitxa proposat per E. C. Harris, mitjançant els processos de treball habitual, i totes les actuacions es documentarien en suport fotogràfic i planimètric, segons la legalitat vigent.

Degut a l'esterilitat a nivell de resultats arqueològics de la intervenció, tan sols s'ha realitzat una descripció de l'afectació del solar, acompanyada del corresponent registre fotogràfic i la seva ubicació planimètrica.

Desenvolupament dels treballs arqueològics

La intervenció arqueològica portada a terme en el solar UASU 42, va consistir en la inspecció visual dels treballs de moviment i rebaix de terres practicats en motiu de la construcció de nous equipaments, un cop ja s'havia dut a terme l'enderrocament de la nau industrial que l'ocupava i s'havien dut a terme les feines de desenrunament.

El solar es dividia en dues plataformes, la inferior, més propera al curs del riu, a on es situava una estació elèctrica, i la superior, vora la carretera, on s'assentava les naus industrials.

A la terrassa inferior, més propera al riu Tordera, tan sols s'hi han realitzat aportacions de terres, per tal d'anivellar aquesta zona amb la resta (un cop s'hi realitzessin els rebaixos pertinents).

La propietat no acabava en aquesta terrassa, sinó que el límit era més proper al curs del riu, i a una cota una mica més elevada que aquest, però molt inferior a la de la terrassa existent. Per aquest motiu i, per tal d'aprofitar al màxim el solar, es va anivellar aquesta àrea més propera al riu fins assolir la cota final de tot el projecte, arribant als 3 o 4 metres de potència aportada en aquest tram, mentre que a la resta d'aquesta terrassa es va anar augmentant entre un metre i un metre i mig. Les terres aportades a la plataforma superior van provenir de les extretes a la superior, lloc on es va concentrar en realitat els rebaixos.

Finalment, s'hi va realitzar un dic de contenció amb grans blocs de pedra, per evitar l' esllavissament de les terres aportades i apisonades.

Mentre, a la plataforma superior, un cop efectuat l'enderrocament de les naus industrials, i l'extracció de la runa produïda, es va iniciar el moviment de terres del subsòl.

Durant aquests treballs, es va comprovar que la fonamentació de les naus actualment enderrocades, afectava al terreny gairebé fins a la cota assolida per les obres actuals, al voltant dels 3 metres de profunditat, apareguent graves aportades, segurament en èpoques pretèrites del riu. Els nivells relacionats amb la fonamentació també eren majoritàriament de graves i argiles, segurament extretes de la zona i reaprofitades per reomplir quan es van anar construint les naus industrials, a partir de 1919.

L'àrea situada més al nord del solar, en aquesta mateixa plataforma, ja no resultava afectada en un grau tan elevat per la fàbrica, apareguent sota una capa d'asfalt i una de mig metre de preparació, amb alguna canalització de PVC, el nivell de graves totalment estèril que podríem considerar com a substrat geològic, de cara a les expectatives arqueològiques.

Al centre de la plataforma superior, aproximadament, s'hi localitzava una gran àrea amb dipòsits d'obra i metàl·lics, de gran tamany (fins als 10 o 12 de longitud), relacionats amb el procés industrial (un d'ells, amb el fons ple de restes de carbó líquat segurament es tractava de la caldera esmentada amb anterioritat), la construcció dels quals havia ocasionat el moviment total dels nivells anteriors igual que a la resta del solar ocupat per la fàbrica.

Dividint les dues plataformes es trobava el mur de tanca perimetral de la fàbrica (la qual es situava a la plataforma superior com es pot observar a la imatges 3, 17 i 18), el qual era aprofitat en part per una estació elèctrica transformadora situada a la banda del riu. Delimitava el recinte de la fàbrica, tot formant un pati originalment, per la seva banda interna. Aquest mur presentava contraforts i forats de sortida d'humitats (imatges 5 i 7), degut a que en part també funcionava com a marge de contenció de terres, essent seccionat durant alguna de les reformes de la fàbrica (imatge 6) per la creació d'un accés que comunicés per la banda sud les dues plataformes, just a la zona on es situava l'estació transformadora.

Així doncs, al llarg de tot el seguiment arqueològic no han aparegut evidències d'una ocupació anterior al segle XX, ni tan sols a nivell de material moble remogut o reaprofitat.

Aquest fet fa pensar que o bé en construir la fàbrica de La Sila el 1919 i la seva ampliació paulatina, va destruir totalment les restes que hi poguessin existir (com es sap que succeí amb la font de Sant Francesc), tal i com suggereixen

les notes històriques del moment que parlen de la destrucció del que podria ser una calçada romana o medieval. O bé, el traçat de la mencionada via empedrada transcorria al nord del solar, allà on es van efectuar els rebaixos per la construcció de l'accés sud a Sant Celoni.

Tanmateix, cal esmentar el fet que es va deixar un marge de seguretat d'uns deu metres d'amplada a la plataforma superior, abans d'arribar al límit del solar amb la carretera. Aquesta àrea, podria ser l'únic lloc on encara hi podrien aparèixer restes pretèrites, degut a la seva ubicació, més propera al que podria ser el traçat de les vies antigues i a que sembla no haver estat gaire afectat per les construccions de caràcter industrial, com passa a la resta del solar.

Igualment, cal recordar que diverses fonts orals, ja esmentaven el fet que en construir i ampliar la fàbrica de llet La Sila, s'havia destruït un camí empedrat, que podria ser l'antic camí ral procedent del Pont Trencat.

Conclusions

Degut a la proximitat del solar intervingut a la zona del Pont Trencat i al possible traçat del camí ral i de la Via Augusta, es va dur a terme el seguiment dels moviments i rebaixos de terres efectuats al solar UASU 42, on antigament hi havia estat situada l'antiga fàbrica La Sila i que actualment era ocupat per unes naus industrials.

Durant el seguiment de dites feines no es va poder observar cap mena de vestigi anterior a començaments del segle XX.

Així doncs, a tot el solar els resultats van ser totalment negatius, no documentant-se l'aparició de cap tipus de resta arqueològica moble ni immoble.

Segurament, durant les obres de construcció de la fàbrica actualment enderrocada i del traçat de l'accés sud a Sant Celoni, les possibles restes arqueològiques van ser destruïdes totalment.

Tanmateix, cal esmentar que s'ha deixat com a marge de seguretat una franja d'uns 10 metres, des del límit del solar amb la carretera cap a l'interior, no efectuant-s'hi cap tipus de moviment de terres i esdevenint així l'únic lloc on encara podria aparèixer algun vestigi.

Bibliografia

- ABRIL LÓPEZ, J. M. (1998): "Teixidores i tapers. Industrialització a Sant Celoni 1860 – 1936" Publicacions de la Rectoria Vella, Ajuntament de Sant Celoni. Sant Celoni.
- Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya: S.I.G. (Sistema d'Informació Geogràfica): www.mediambient.es/sig
- Diputació de Barcelona (Servei de Parcs Naturals) / Diputació de Girona (Unitat de Medi Ambient) (1994): "Montseny Parc Natural". Plànol escala 1: 25000
- ESTRADA I GARRIGA, J. (1993): "Granollers a l'antiguitat". Revista del Vallès. Ed. Tarafa. Granollers.
- ESTRADA I GARRIGA, J. (1993): "L'itinerari dels vasos apol·linars en el trajecte de Granollers a Tarragona", dins de: *De les estructures indígenes a l'organització provincial romana de la Hispània Citerior*. Homenatge a Josep Estrada i Garriga. SCEC; pp. 201 a 219
- GRIVÉ MASÓ, F. (1988): "Temes d'Història Local", Ajuntament de Sant Celoni, Sant Celoni.
- LLOBET, S. (1990): "El medi i la vida al Montseny". CSIC, Granollers.
- MIRET ISANS, J. (1920): "Les cases de Templers i Hospitalers a Catalunya" Aplec de notes i documents històrics. Barcelona

- PALLÍ AGUILERA, F. (1985): "La Via Augusta en Catalunya". Universitat Autònoma de Barcelona, Barcelona.

- RIBA, O.; BOLÒS, O.; PANAREDA, J.; NUET, J.; GONZÁLVIZ, J. (1979): "Geografia física dels Països Catalans". Ed. Ketres. Barcelona.

- VILA, LI.; PASTOR, I. (2000): *Intervenció arqueològica en el pont Trencat*, Lauro. Revista del Museu de Granollers, núm. 18, pp. 17 a 28.

Annexos

Annex 1. Documentació fotogràfica

Relació d'imatges

IMATGE 1. Conjunt del solar des del sud a l'inici de les obres. Límit de les plataformes, estació transformadora i caldera.

IMATGE 2. Caldera.

IMATGE 3. Conjunt des del nord. Pont, caldera, mur perimetral i estació transformadora.

IMATGE 4. Interior del mur perimetral de 1919.

IMATGE 5. Secció del mur perimetral i de l'estació elèctrica transformadora adossada.

IMATGE 6. Murs de formigó que afecten i aprofiten el mur perimetral. Vista d'un contrafort.

IMATGE 7. Contrafort a l'interior de l'estació transformadora.

IMATGE 8. Rebaix de la zona sud de la plataforma superior.

IMATGE 9. Rebaix de la zona central de la plataforma superior.

IMATGE 10. Rebaix de la zona nord de la plataforma superior.

IMATGE 11. Riu Tordera, pont i inici aportacions.

IMATGE 12. Aportacions a la plataforma inferior.

IMATGE 13. Fi de les aportacions.

IMATGE 14. Pont sobre el Tordera.

IMATGE 15. Igualació de les plataformes.

IMATGE 16. Vista de conjunt i del mur de contenció des de la riba dreta del Tordera.

IMATGE 17. *Fàbrica de la Llet*, cap a 1925. Extret de J.M. Abril (1998), pp. 127.

IMATGE 18. *Fàbrica de la Llet*, cap a 1925. Extret de J.M. Abril (1998), pp. 130.

IMATGE 1. Conjunt del solar des del sud a l'inici de les obres. Límit de les plataformes, estació transformadora i caldera.

IMATGE 2. Caldera.

IMATGE 3. Conjunt des del nord. Pont, caldera, mur perimetral i estació transformadora.

IMATGE 4. Interior del mur perimetral de 1919.

IMATGE 5. Secció del mur perimetral i de l'estació elèctrica transformadora adossada.

IMATGE 6. Murs de formigó que afecten i aprofiten el mur perimetral. Vista d'un contrafort.

IMATGE 7. Contrafort a l'interior de l'estació transformadora.

IMATGE 8. Rebaix de la zona sud de la plataforma superior.

IMATGE 9. Rebaix de la zona central de la plataforma superior.

IMATGE 10. Rebaix de la zona nord de la plataforma superior.

IMATGE 11. Riu Tordera, pont i inici aportacions.

MATGE 12. Aportacions a la plataforma inferior.

IMATGE 13. Fi de les aportacions.

IMATGE 14. Pont sobre el Tordera.

IMATGE 15. Igualació de les plataformes.

IMATGE 16. Vista de conjunt i del mur de contenció des de la riba dreta del Tordera.

IMATGE 17. *Fàbrica de la Llet*, cap a 1925. Extret de J.M. Abril (1998), pp. 127.

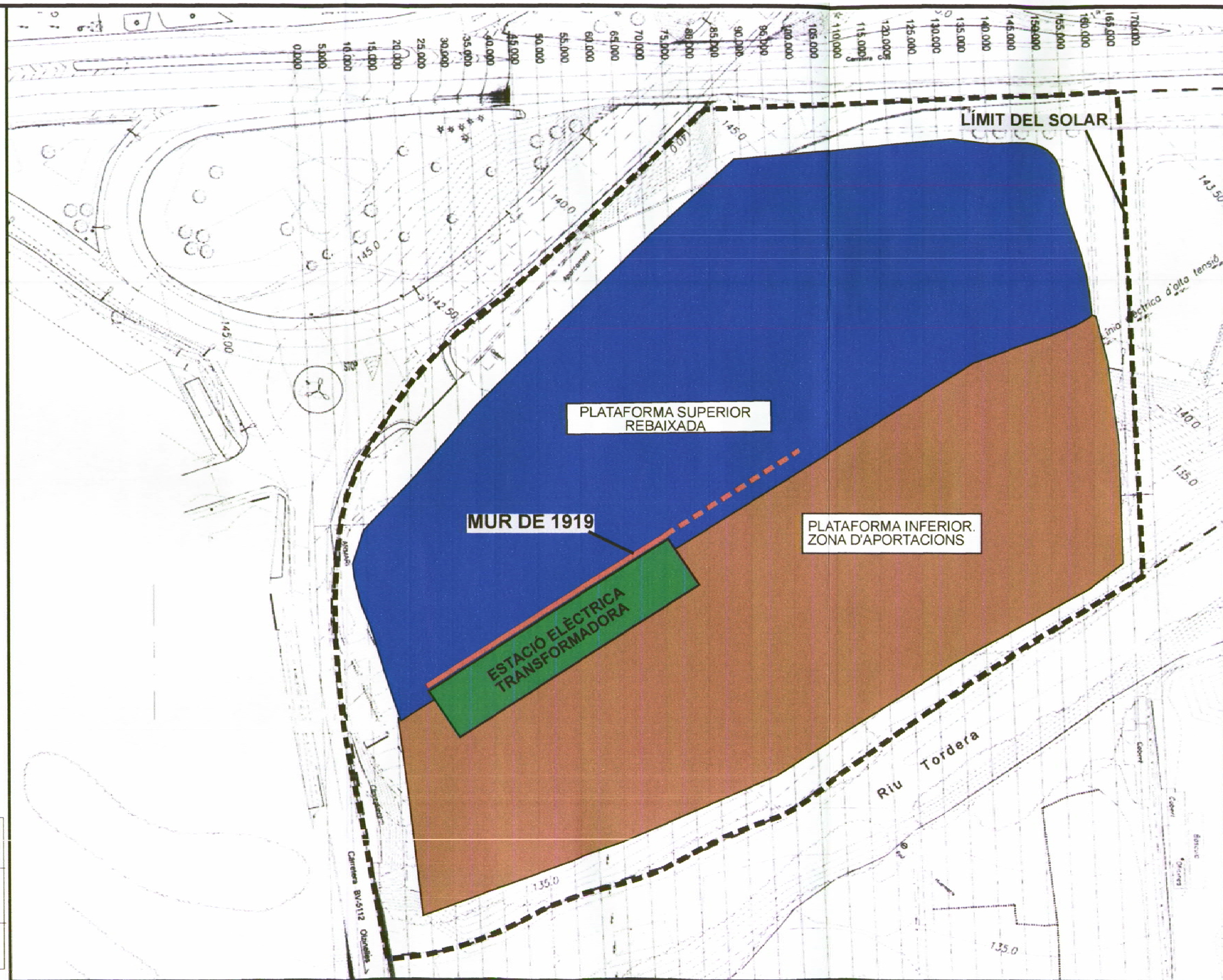
IMATGE 18. *Fàbrica de la Llet*, cap a 1925. Extret de J.M. Abril (1998), pp. 130.

Annex 2.

Planimetria

LLEGENDA	
	Zona rebaixada
	Zona d'aportacions
	Estació elèctrica
	Mur perimetral de 1919
	Límit del solar

Prospecció arqueològica. Solar de l'antiga fàbrica La Siia, UASU 42 (Sant Celoni, Vallès Oriental) Núm. de planta 1

Planimetria general basada en plànol realitzat a escala E: 1/800 2005

 Realització planimetria Equip Estrats, basat en projecte de Jorge A. Jambrina Promoció/finançament COPERFIL GROUP S.A.